

ГК України в яких визначено суть пінних паперів та їх вити умови і порядок їх випуску порядком придбання пінних паперів суб'єктами господарювання здійснення державного регулювання ринку цінних паперів. Водночас, на нашу думку, для покращення діяльності комерційних банків на ринку цінних паперів необхідно здійснити такі заходи: - запровадити нові фінансові інструменти з метою залучення внутрішніх і зовнішніх джерел інвестицій; - підвищити якість послуг професійних учасників фондового ринку, що сприятиме створенню ефективної системи захисту прав та інтересів інвесторів; - підвищити рівень регулювання та нагляду на ринку цінних паперів; - створення умов для підвищення конкурентоспроможності фондового ринку України з подальшою його інтеграцією в міжнародні ринки цінних паперів; - залучати додаткові інвестиційні ресурси, спрямовуючи їх в реальний сектор економіки; - узгодити політику держави на ринку цінних паперів з податковою, валютною політикою з метою активізації залучення прямих та портфельних інвесторів. Основним принципом і механізмом подолання проблем, що гальмують розвиток ринку цінних паперів в Україні та використання всього потенціалу можливостей комерційних банків в цій сфері, є гармонізація національного законодавства із законодавством ЄС, законодавче та організаційне забезпечення створення єдиної уніфікованої системи обліку прав власності на цінні папери, ведення діяльності щодо клірингу та розрахунків за біржовими угодами в Центральному депозитарії, функціонування надійної системи захисту прав власності інвесторів, забезпечення функціонування організованого РЦП.

ПЕРСПЕКТИВИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ

Бушинський Владислав Олегович, студент магістратури навчально- наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Котирло О.О.*

Сьогодні, в період становлення державності та розвитку України як незалежної, правової та демократичної держави, відбуваються значні зміни в поглядах щодо здійснення державного управління, які торкаються всіх галузей економіки й суспільства. У зв'язку з цим багато уваги приділяється розвитку і вдосконаленню діяльності державних органів влади. Особливо це стосується структури, від ефективної діяльності яких залежить економічний достаток нації.

Одна з провідних ролей у вирішенні питань щодо забезпечення національного піднесення України до відповідного рівня розвитку належить Державній казначейській службі (далі - ДКС) як одному з основних органів державного управління фінансами.

В Україні управління фінансами здійснюється через систему відносин, яка склалася відповідно до економічних і політичних умов функціонування країни. Управління - це напрям впливу, що безпосередньо виявляється в процесі управлінської діяльності. Фінансова діяльність держави виступає різновидом управлінської діяльності й базується на погодженні діяльності елементів фінансової системи, контролі її функціонування.

Державне управління фінансами, як різновид державного управління, має особливий міжгалузевий характер, оскільки формування, розподіл та використання фінансових ресурсів держави стосується всіх галузей державного управління і тих елементів суспільного життя, які залучаються в процесі управління. Предметом таких фінансових відносин виступає особливий різновид державного майна - фінансові ресурси держави.

Фінансова діяльність держави, як зазначає С. Клімова, - це здійснення нею та її компетентними органами функцій з планомірного утворення, розподілу та використання грошових фондів з метою реалізації завдань соціально-економічного розвитку. Зміст фінансової діяльності є проявом усіх функцій держави, оскільки реалізація будь-якої державної функції вимагає адекватного фінансового забезпечення [1, с. 9].

Казначейство України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

Діяльність ДКС фінансується за рахунок державного бюджету України. ДКС та його територіальні органи є юридичними особами, мають самостійні баланси, рахунки в установах банків. У своїй діяльності воно взаємодіє з органами законодавчої і виконавчої влади, національним і комерційними банками України, іншими учасниками бюджетного процесу та фінансовими інституціями. ДКС виступає з'єднувальним ланцюгом у бюджетному процесі між органами виконавчої влади та установами банківської системи.

Головним призначенням ДКС є сприяння оптимальному фінансовому управлінню державними ресурсами шляхом забезпечення своєчасного отримання бюджетними установами необхідних ресурсів для успішного функціонування державних служб при одночасному зменшенні видатків на державне фінансування. Казначейство також відповідає за управління державними фінансовими активами і зобов'язаннями. Тому діяльність казначейства тісно пов'язана з виконанням національного бюджету. Однак роль казначейства у виконанні бюджету може бути як пасивною (коли казначейство тільки виділяє ресурси бюджетним установам для виконання їх програм), так і активною (коли казначейство має право встановлювати обмеження на зобов'язання) [2].

Проте на сучасному етапі існують певні проблеми в розвитку ДКС. Насамперед, не в повному обсязі реалізується виконання однієї з найважливіших функцій у життєдіяльності держави - функції оперативного управління доходами і видатками державного бюджету, в межах розподілу доходів і видатків державного бюджету. Нині утвердилася тенденція до збільшення залишків бюджетних коштів в установах банків, які не використовуються бюджетними установами та організаціями, що фінансуються з бюджету.

З огляду на це пропонується реалізувати схему управління видатками державного бюджету за рахунок поточних надходжень у регіонах, тобто запровадження системи видатків державного бюджету територіальними органами ДКС за рахунок коштів, що сплачуються на рахунки державного бюджету, відкриті на ім'я територіальних органів ДКС, тобто системи управління обсягами мобілізованих коштів, що можуть бути використані в регіонах.

Доцільно надати органам Державного казначейства право: стягувати заборгованість за взаєморозрахунками та належні державному бюджету кошти; фінансових санкцій за порушення затвердженого порядку виконання платіжних документів за доходами і видатками державного бюджету України.

Отже, найефективнішим є використання бюджетних коштів шляхом налагодженого механізму надання послуг казначейством державі.

Список використаних джерел:

1. Клімова С. М. Фінансове право України : навч. посіб. / С. М. Клімова. - Х., 2006. - 112 с.
2. Положення про Державну казначейську службу України затверджено указом Президента України від 13.04.2011 року №460/2011

ГРАНИЧНІ ОБСЯГИ БОРГУ ТА ГАРАНТІЇ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

Бермес Юлія Валеріївна, студент магістратури навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Науковий керівник:* кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ *Котирло О.О.*

Актуальність даної теми полягає у тому, що питання державного боргу є доволі важливим для України. З часів формування незалежності і до сьогоднішнього дня, перенісши фінансову кризу, наша країна має суттєві підстави для дослідження і пошуку шляхів вирішення цієї проблеми.

Сучасний стан державного боргу чинить значні загрози національній економіці, що пов'язані у першу чергу із кризовими явищами економіки, постійним зростанням потреби у фінансуванні державного дефіциту,